

forhold, særlig hvis nye parter skulle ønske dette.

Resolutionsudkastet gav anledning til en længere debat, idet de kommunistiske stater hævdede, at upolitiske traktater måtte kunne tiltrædes af alle stater, og at resolution 1903 (XVIII) tilsidesatte dette „universalitetsprincip“. Flere udviklingslande udtalte tilslutning hertil, hvorefter Ghana støttede af Ukraine krævede delafstemning om henvisningerne til resolution 1903 (XVIII). Forinden afstemningen havde vicegeneralsekretæren for juridiske anliggender besvaret en dansk forespørgsel om, hvilke virkninger en eventuel udeladelse af hevnismingen til resolution 1903 (XVIII) kunne tænkes at indebære. Ifølge vicegeneralsekretærens opfattelse ville dette gøre resolutionsforslaget mindre klart, og selv om udeladelsen ikke ville medføre en ændring af resolution 1903 (XVIII), ville besvarelsen af henvisningerne tydeliggøre, at Generalforsamlingen havde ansvaret for at udpege de stater, som generalsekretæren kunne rette opfordring til om at tiltræde traktaterne.

Under delegationsafstemningen bestemtes det med 52 stemmer mod 17, medens 17 afholdt sig fra at stemme, at beholde henvisningen til resolution 1903 (XVIII) såvel i præambelen som i operative art. 1, hvorefter resolutionsforslaget i sin helhed blev vedtaget med 69 stemmer for, ingen imod, medens 17 (østblokken og enkelte afrikanske lande) undlod at stemme.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen (res. 2021) med 82 stemmer for, ingen imod, medens 21 afstod (østblokken og visse afrikanske og asiatiske lande).

6. udvalgs beretning: A/6088.

Teknisk bistand til fremme af undervisningen, studiet, udbredelsen og en videre anerkendelse af folkeret.

(Dagsordenens punkt 89).

Fra den 21. oktober til 5. november 1965 drøftede 6. udvalg ovennævnte dagsordenspunkt. Spørgsmålet opstod på 17. Generalforsamling, der i res. 1816 (XVII) anmodede generalsekretæren om at indsamle oplysninger fra medlemsstaterne om deres muligheder på dette område,

På grundlag af dette materiale arbejdede 18. samling videre med sagen og vedtog res. 1968 (XVIII), hvorefter et særudvalg på 6 medlemmer skulle udarbejde en plan for iværksættelse af teknisk bistand på folkerettens område. Ifølge resolutionen skulle det endvidere undersøges, hvorvidt folkeretsbistanden kunne gennemføres inden for det udvidede tekniske bistandsprogram eller FN's ordinære budget (kap. V), og endelig fremsattes anmodninger om stipendier og frivillige bidrag til støtte for programmet.

Særudvalget fremkom med en beretning, der dels anbefaler, at FN og UNESCO påtager sig koordineringen af allerede eksisterende undervisnings- og udvekslingsprogrammer, dels indeholder flere forslag, hvorefter FN og UNESCO — i samarbejde med en rådgivende komité bestående af 10 medlemsstater — bør forestå et bistandsprogram med afholdelse af regionale kurser i folkeret, udsendelse af rådgivende eksperter, tildeling af legater, fordeling af folkeretlige publikationer m. v. Disse forslag er opstillet i en 3-års plan, som fuldt udbygget vil koste ca. \$ 275.000 årligt.

Under debatten var der stort set enighed om, at respekten for folkeretten burde styrkes, at bistand til undervisning og udbredelse af mellemfolkelig ret var et skridt i denne retning, og at FN burde gøre et arbejde på dette område, der svarede til organisationens indsats til fremme af menneskerettighederne. Det måtte endvidere være i alles interesse, at embedsmænd og jurister i de nye stater var velkendt med folkeretlig tankegang. Imidlertid var der uenighed om folkeretsbistandens omfang og finansiering.

Under hensyn til, at FN endnu ikke havde modtaget frivillige bidrag til fremme af folkeretten, samt til at Udvalget for teknisk Bistand på forespørgsel havde erklæret, at midler fra det udvidede program for teknisk bistand og FN's budget (kap. V) ikke kunne anvendes til undervisning i mellemfolkelig ret i almindelighed, men kun til kurser vedrørende særlige grene af folkeretten, der havde forbindelse med udviklingsprogrammerne (f. eks. retsforholdene vedrørende luft- eller flodtrafik), forelagde 37 *afro-asiatiske stater* et resolutionsudkast hvorefter FN's generalsekretær i budget-